

Η υποδοχή του Πατριάρχη Βουλγαρίας στα Ιεροσόλυμα

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Με έντονα τα μηνύματα ενότητας και υπέρ επικράτησης της ειρήνης στους Αγίους Τόπους και σε όλο τον κόσμο, πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 25 Σεπτεμβρίου 2026 η επίσημη υποδοχή του Μακαριωτάτου Πατριάρχη Βουλγαρίας κ.κ. Δανιήλ στα Ιεροσόλυμα, κατά την πρώτη ειρηνική επίσκεψή του στην Αγία Πόλη μετά την εκλογή του στον Πατριαρχικό Θρόνο της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Βουλγαρίας.

Υπενθυμίζεται ότι αυτή είναι η δεύτερη ειρηνική επίσκεψη του Προκαθημένου της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Βουλγαρίας σε άλλη αδελφή Εκκλησία καθώς προηγήθηκε τον περασμένο Δεκέμβριο η επίσκεψη στο Σεπτό Κέντρο της Πρωτόθρονης Εκκλησίας στο Φανάρι, το Οικουμενικό Πατριαρχείο.

Ο Πατριάρχης κ.κ. Δανιήλ έφθασε το μεσημέρι της Παρασκευής στο αεροδρόμιο Ben Gurion, όπου έγινε δεκτός από εκπροσώπους του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων

και ακολούθως, μετά από σύντομη ανάπαυση, πραγματοποιήθηκε η επίσημη υποδοχή στην Πύλη του Δαβίδ. Στην υποδοχή παρέστησαν ο Πατριαρχικός Επίτροπος, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ησύχιος, ο Γέρων Δραγουμάνος Αρχιμανδρίτης π. Ματθαίος, Προκαθήμενοι και Αρχηγοί των Χριστιανικών Εκκλησιών των Ιεροσολύμων, ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στα Ιεροσόλυμα κ. Δημήτριος Αγγελοσόπουλος, ο Διπλωματικός Αντιπρόσωπος της Βουλγαρίας κ. Plamen Ikononov και μέλη του διπλωματικού και προξενικού σώματος.

Ακολούθησε πομπή προς το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων, όπου τον Πατριάρχη Βουλγαρίας υποδέχθηκε ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, μαζί με τους Αρχιερείς και τους Ιερομονάχους της Αγιοταφίτικης Αδελφότητας. Με την παρουσία ραβδούχων, την τυμπανοκρουσία του Προσκοπικού Σώματος και κωδωνοκρουσίες, η πομπή κατευθύνθηκε διά της Χριστιανικής Οδού προς τον Πανίερο Ναό της Αναστάσεως.

Στον Πανίερο Ναό ακολούθησε η προσκύνηση της Ιεράς Πλάκας της Αγίας Αποκαθηλώσεως, ενώ στη συνέχεια οι δύο Προκαθήμενοι κατευθύνθηκαν προς τον Πανάγιο Τάφο. Εκεί ο Πατριάρχης Βουλγαρίας ανέγνωσε στη βουλγαρική γλώσσα το Β΄ Εωθινό Ευαγγέλιο της Αναστάσεως και αναπέμφθηκε δέηση. Ακολούθησε Δοξολογία στο Καθολικό του Πανιέρου Ναού της Αναστάσεως και οι επίσημες προσφωνήσεις και αντιφωνήσεις των δύο Προκαθημένων.

Η προσφώνηση του Πατριάρχη Ιεροσολύμων

Στην προσφώνησή του ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος καλωσόρισε τον Πατριάρχη Βουλγαρίας στους Αγίους Τόπους, υπογραμμίζοντας ότι η επίσκεψή του αποτελεί έμπρακτη μαρτυρία της κοινής ορθόδοξης πίστης και της ενότητας της Εκκλησίας. Παράλληλα, αναφέρθηκε στους διαχρονικούς δεσμούς των δύο Εκκλησιών, στην ιστορική συμπαράσταση του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων προς την Εκκλησία της Βουλγαρίας και στην ανάγκη κοινής μαρτυρίας υπέρ της ειρήνης, της ανθρώπινης ζωής και της καταλλαγής σε έναν κόσμο που δοκιμάζεται από συγκρούσεις.

Αναλυτικά η προσφώνηση του Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου:

««Ἰδοὺ δὴ τί καλόν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τό κατοικεῖν ἀδελφούς ἐπὶ τό αὐτό»,
(Ψαλμ. 132,1), ἀναφωνεῖ ὁ θεῖος Δαυΐδ.

Μακαριώτατε Μητροπολίτα Σόφιας καί Πατριάρχα Βουλγαρίας,

ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητέ καί περιπόθητε Ἀδελφέ

καί Συλλειτουργέ τῆς Ἡμῶν Μετριότητος κύριε Δανιήλ,

Τό δαβιτικόν ρῆμα τοῦτο προσλαμβάνει σήμερον ἰδιαιτέραν ἐκκλησιολογικήν σημασίαν ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλήμ, ἐν ᾗ μετὰ πνευματικῆς χαρᾶς καί ἀγαλλιάσεως ὑποδεχόμεθα τήν Ὑμετέραν Μακαριότητα, προσερχομένην διὰ πρώτην φοράν, μετὰ τήν ἀνάδειξιν Αὐτῆς εἰς τόν Πατριαρχικόν Θρόνον τῆς Ἀγιωτάτης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Βουλγαρίας, εἰς τήν Ἀγίαν Σιών καί εἰς τὰ Πανάγια Προσκυνήματα τῆς θείας ἐνσάρκου Οἰκονομίας.

Ἡ Εἰρηνική αὕτη Ἐπίσκεψις τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος οὐχ ἀπλῶς ἀποτελεῖ σημαντικόν ἐκκλησιαστικόν γεγονός, ἀλλ' εἶναι ὁμολογία τῆς κοινῆς ἡμῶν πίστεως καί ζωσα μαρτυρία τῆς ἐν Χριστῷ ἐνότητος τῆς Ἀγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ὑμεῖς, ὡς Προκαθήμενος Ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ὁρθοδόξου Ἡμῶν Ἐκκλησίας, προσέρχεσθε εἰς τούς τόπους, ἐν οἷς τό μυστήριον τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας ἐφανερώθη ἐν τῇ ἱστορίᾳ καί «ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν», (Ἰω. 1,14).

Οἱ πόδες τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ἴστανται ἐπὶ τῆς πόλεως τῆς Μεγάλης, τῆς Ἀγίας Ἱερουσαλήμ, ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ, ἐν ᾧ ὁ ἐνανθρωπήσας Λόγος τοῦ Θεοῦ «κλίνας τήν κεφαλὴν παρέδωκε τό πνεῦμα» (Ἰω. 19,30). ἐνταῦθα τό καινόν Μνῆμα, ἐξ οὗ ἀνέτειλε τό ἀνέσπερον φῶς τῆς Ἀναστάσεως· ἐνταῦθα τό θεμέλιον τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ἀποστολική καθέδρα τοῦ Ἀγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, τοῦ πρώτου Ἱεράρχου τῶν Ἱεροσολύμων.

Ὁ θεῖος Χρυσόστομος, θαυμάζων τήν ἀκατάλυτον ἑλξιν τῶν Ἀγίων Τόπων λέγει τοῖς πιστοῖς: «ἐννόησον τίνος ἔνεκεν ἡ οἰκουμένη συντρέχει ἅπασα, τάφον ἰδεῖν σῶμα οὐκ ἔχοντα· ποία δύναμις ἔλκει τούς ἀπό τῶν περάτων τῆς γῆς, ὥστε ἰδεῖν ποῦ μέν [ὁ Χριστός] ἐτέχθη, ποῦ δέ ἐτάφη, ποῦ δέ ἐσταυρώθη». (ὁμιλία ΡΘ', PG 55.)

Ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ, Ἡμεῖς, μετὰ τῆς περὶ Ἡμᾶς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῶν τιμίων μελῶν Ἀγιοταφικῆς Ἡμῶν Ἀδελφότητος ἀσπαζόμεθα ἐν Κυρίῳ τήν Ὑμετέραν Μακαριότητα καί τήν τιμίαν Αὐτῆς Συνοδείαν καί ἐκφράζομεν δι' ἔτι μίαν φοράν τήν χαράν ἡμῶν διὰ τήν παρουσίαν Αὐτῆς ἐν τοῖς Ἀγίοις Τόποις.

Εὐχόμεθα, ὅπως ὁ ἐπὶ τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ Σταυρωθεὶς καί ἐκ τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου τριήμερος Ἀναστάς Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἐνισχύῃ τήν Ὑμετέραν Μακαριότητα εἰς τήν ὑψηλὴν Πατριαρχικὴν Αὐτῆς διακονίαν,

διαφυλάττη τὴν Ἀγιωτάτην Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Βουλγαρίας καὶ τὸν εὐσεβῆ λαὸν αὐτῆς καὶ κρατύνῃ ἔτι μᾶλλον τοὺς ἱερούς καὶ ἀδελφικούς δεσμούς μεταξὺ τῶν Ἀγιωτάτων Ἐκκλησιῶν Ἱεροσολύμων καὶ Βουλγαρίας, εἰς δόξαν τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καὶ οἰκοδομήν τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ. Καλῶς ἦλθατε, Μακαριώτατε καὶ Ἅγιε Ἀδελφέ, εἰς τὴν Ἁγίαν Σιών, εἰς τὴν Μητέρα τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ εἰς τὸν Πανάγιον καὶ Ζωοδόχον Τάφον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Ἡ ἀντιφώνηση τοῦ Πατριάρχῃ Βουλγαρίας

Ἀπαντώντας, ὁ Πατριάρχης Βουλγαρίας κ.κ. Δανιὴλ ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην του γιὰ τὴ θερμὴ υποδοχὴ καὶ μίλησε γιὰ τὴν πνευματικὴ χαρὰ τῆς συνάντησης τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν στοὺς Ἁγίους Τόπους. Ἡ ἀντιφώνησή του ἀνέδειξε τὸ μήνυμα τῆς εἰρηνικῆς ἐπίσκεψης, τῆς ἐνότητος στὴν πίστη καὶ τῆς μυστηριακῆς κοινωνίας, ἐνῶ παράλληλα ἀναφέρθηκε στὴν ἱστορικὴ σχέση τῆς Ὁρθόδοξης Βουλγαρίας μετὰ τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ στὴ διαχρονικὴ συμπαράσταση τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων κατὰ τὶς δύσκολες περιόδους ποὺ ἀντιμετώπισε ἡ Ἐκκλησία τῆς Βουλγαρίας.

Ἀναλυτικὰ ἡ ἀντιφώνηση τοῦ Πατριάρχῃ Βουλγαρίας κ.κ. Δανιὴλ:

«Μακαριώτατε,

Εὐχαριστίαν καὶ δοξολογίαν ἀναπέμπομεν τῷ Πανοικτίρμονι Κυρίῳ καὶ Θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀξιῶσαντι ἡμᾶς νὰ εὐρεθῶμεν ἐνταῦθα, ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ τῶν Ἱεροσολύμων, ἐξ ἧς προῆλθον πᾶσαι αἱ κατὰ τόπους Ἐκκλησίαι. Ἐγκάρδιον εὐγνωμοσύνην ἐκφράζομεν καὶ πρὸς Ὑμᾶς, Μακαριώτατε, διὰ τε τὴν ἀδελφικὴν πρόσκλησιν πρὸς πραγματοποιήσιν τῆς παρούσης εἰρηνικῆς ἐπισκέψεως εἰς τὸ καθ' Ὑμᾶς παλαίφατον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων καὶ διὰ τοὺς θερμοὺς λόγους τῆς προσφωνήσεως Ὑμῶν. Τούτους ἠκούσαμεν μετὰ βαθείας συγκινήσεως ἐν τῷ πανσέπτῳ δι' ὅλους τοὺς χριστιανοὺς τόπῳ τούτῳ, τῷ πανιέρῳ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ἐνώπιον τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου. Ἐπιτρέψατε, λοιπόν, ἡμῖν νὰ ἐκφράσωμεν ἐν πρώτοις τὴν ἐξισταμένην πνευματικὴν ἡμῶν χαρὰν, ἣτις πληροῖ τὰς καρδίας πάντων ἡμῶν, ὅσας συνερχόμεθα ἐπὶ τὸ αὐτὸ μετὰ τῶν ἐν πίστει ἀδελφῶν, κοινωνοῦντες τῆς αὐτῆς ἐλπίδος τῆς Ἀναστάσεως. Τὴν ἀνεκκλάλητον χαρὰν ταύτην ἐξυμνεῖ ἤδη ὁ ψαλμωδὸς καὶ προφητάναξ Δαβὶδ, μακαρίζων τὴν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν ἀγίῳ Πνεύματι κοινωνίᾳ τῶν ἀδελφῶν: «ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν καὶ ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος» (Ψαλμ. 132, 1-3).

Ἐρχόμεθα πρὸς Ὑμᾶς καὶ πρὸς τὴν ἀγιωτάτην Ἐκκλησίαν Ἱεροσολύμων ἐν εἰρήνῃ! Ἐν τῇ εἰρήνῃ, ἣν κατέλιπεν ἡμῖν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, εἰπὼν πρὸς τοὺς ἁγίους αὐτοῦ μαθητάς: «Εἰρήνην ἀφήμι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν» (Ἰω. 14, 27). Ἐρχόμεθα πρὸς μαρτυρίαν τῆς ἐν πίστει ἐνότητος ἡμῶν καὶ τῆς ἡμετέρας

μυστηριακῆς κοινωνίας ἐν τῷ Πνεύματι τῆς Ἀληθείας καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ Ποτηρίῳ τῆς Εὐχαριστίας. Ἐρχόμεθα ἐμφορούμενοι ἀδελφικῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης καὶ βαθυτάτου σεβασμοῦ πρὸς τὴν Ὑμετέραν λίαν ἀγαπητὴν καὶ σεβασμίαν Μακαριότητα καὶ πρὸς τὴν ἑνδοξον καὶ μαρτυρικὴν Σιωνίτιδα Ἐκκλησίαν. Ἡ δὲ χαρὰ ἡμῶν ἐπαυξάνεται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ εἰρηνικὴ αὕτη ἐπίσκεψις εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων πραγματοποιεῖται κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς μεγάλης ἑορτῆς, καθ' ἣν ἀναμιμνησκόμεθα τῆς εὐρέσεως τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ ὑπὸ τῆς ἁγίας ἱσαποστόλου αὐτοκρατείας Ἑλένης καὶ τοῦ ἁγίου προκατόχου Ὑμῶν, ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων Μακαρίου τοῦ Α΄. Μεγάλην τιμὴν καὶ γνησίαν πνευματικὴν εὐφροσύνην ἀποτελεῖ δι' ἡμᾶς ὁ μεθ' Ὑμῶν συνεορτασμός τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, τὸν ὁποῖον ἡγίασεν ὁ Θεάνθρωπος Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς διὰ τῶν σταυρικῶν αὐτοῦ παθῶν καὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, πρὸς σωτηρίαν ἐκάστου ἐξ ἡμῶν καὶ σύμπαντος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, τῆς πρώτης ἐκκλησιαστικῆς κοινότητος καὶ τῆς πρώτης συνόδου τῶν ἁγίων ἀποστόλων, μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς ἡμερῶν, ἡ Ἁγία Πόλις Ἱερουσαλὴμ ἀποτελεῖ φυσικὸν πόλον ἑλξεως τῶν ἀνὰ τὴν οἰκουμένην χριστιανῶν, ἰδιαιτέρως δὲ ἡμῶν τῶν ὀρθοδόξων. Οὕτω καὶ ὁ ὀρθόδοξος βουλγαρικὸς λαός, καθ' ὅλην τὴν ὑπερχιλιετὴ χριστιανικὴν αὐτοῦ πορείαν, διαφυλάσσει τὴν εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους προσκυνηματικὴν ἱεραποδημίαν ὡς μίαν τῶν ἱερωτέρων καὶ σεβασμιωτέρων παραδόσεών του. Τὸ προσκύνημα εἰς τὸν Πανάγιον Τάφον ὑπῆρξε διὰ δεκάδας γενεῶν τῶν προγόνων ἡμῶν μία ἐκ τῶν σημαντικοτέρων καὶ πολυτιμοτέρων στιγμῶν τοῦ βίου των. Οὗτοι προσήρχοντο ἐνταῦθα μετὰ σταθαρᾶς πίστεως, εἰλικρινοῦς μετανοίας καὶ βαθυτάτης εὐλαβείας πρὸς τὰ πανίερα προσκυνήματα τῶν Ἁγίων Τόπων, διατηροῦντες οὕτω ζῶντα τὸν δεσμὸν τῆς ὀρθοδόξου Βουλγαρίας μετὰ τῆς Ἁγίας Πόλεως καὶ τῆς ἐν αὐτῇ παροικούσης ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας.

Δὲν δυνάμεθα, Μακαριώτατε, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, νὰ μὴν μνημονεύσωμεν καὶ τοὺς πατροπαραδότους ἀδελφικοὺς δεσμοὺς μεταξὺ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἁγίας Πόλεως ταύτης καὶ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Βουλγαρίας – δεσμοὺς χιλιετοῦς ἱστορίας, ἐδραιουμένους εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, τὴν ἀδελφικὴν ἀγάπην, τὴν ἀμοιβαίαν συμπαράστασιν καὶ τὴν ἀγαστὴν συνεργασίαν.

Ἰδιαιτέρως δὲ προσήκει σήμερον νὰ ἐξάρωμεν τὴν ἀδελφικὴν συμπαράστασιν τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων κατὰ τὰς δυσχερεῖς διὰ τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν περιστάσεις τοῦ σχίσματος. Οὐδέποτε θὰ λησμονήσωμεν τὴν εἰρηνοποιὸν στάσιν καὶ συμφιλιωτικὴν συμβολὴν τῶν ἀξίων προκατόχων Ὑμῶν, τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων Κυρίλλου τοῦ Β΄ κατὰ τὴν Σύνοδον τοῦ 1872 καί, μεταγενεστέρως, τῶν ἀοιδίμων Πατριαρχῶν Ἱεροσολύμων Νικοδήμου καὶ Δαμιανοῦ, οἵτινες περιέβαλλον τὸν λαὸν ἡμῶν μετ' ἰδιαιτέρας συμπαθείας. Εὐγνωμόνως θὰ

ένθυμούμεθα πάντοτε τὴν μεσολάβησιν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων εἰς τὰς διαπραγματεύσεις διὰ τὴν ἄρσιν τοῦ σχίσματος, κατὰ τὴν δεκαετίαν τοῦ 1930 μέχρι καὶ τῆς ὀριστικῆς αὐτοῦ ἐπιλύσεως, τὴν 22αν Φεβρουαρίου 1945, πρὸς ὑπέρβασιν τῆς θλιβεραῆς ἐκείνης ἐκκλησιαστικῆς ἀνωμαλίας. Ἀνακαλοῦμεν εἰς τὴν μνήμην ἡμῶν τὴν σεπτὴν μορφήν τοῦ ἀοιδίμου ἐπισκόπου Στοβίων Βόριδος, μετέπειτα μητροπολίτου Νευροκοπίου καὶ μαρτυρικῶς ἀναιρεθέντος ὑπὸ τοῦ ἀθέου καθεστῶτος ἐν Βουλγαρίᾳ, ὅστις ἐπεσκέφθη τὴν Ἁγίαν Πόλιν καὶ διεξῆγε τὰς διαπραγματεύσεις διὰ τὴν ἄρσιν τοῦ σχίσματος.

Ἐν ἐπιστολῇ αὐτοῦ πρὸς τὸν μητροπολίτην Πτολεμαίδος Κελαδίωννα, ἐν ἔτει 1933, γράφει χαρακτηριστικῶς: «Ἡ παραμονή μου εἰς τὴν Ἁγίαν Πόλιν καὶ εἰς τὴν Ἁγίαν Γῆν θὰ μείνῃ δι' ἐμὲ ἀλησμόνητος καθ' ὅλον μου τὸν βίον... Εἰς ὅλην τὴν Ἀγιοταφίτικὴν Ἀδελφότητα θὰ μείνω ἑσαεὶ εὐχαριστημένος καὶ ὑποχρεωμένος διὰ τὴν μεγάλην καὶ ἐγκάρδιον ἀδελφικὴν προσοχήν». Διαβεβαιοῦμεν τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα ὅτι ἡ ὀρθόδοξος Βουλγαρία καὶ τὸ Πατριαρχεῖον Βουλγαρίας διατηροῦν ἀνεξίτηλον τὴν μνήμην τῆς συμπαραστάσεως καὶ τῆς ἀγάπης ταύτης καὶ θὰ περιβάλλουν ἑσαεὶ μετ' εὐγνωμοσύνης τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων.

Οἱ στερεοὶ οὗτοι ἀδελφικοὶ δεσμοὶ ἐνότητος καὶ συνεργασίας μεταξὺ τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἡμῶν ἐκραταιώθησαν καὶ ἀνεπτύχθησαν περαιτέρω προϊόντος τοῦ χρόνου, τόσον ὑπὸ τῶν ἀξίων προκατόχων Ὑμῶν ἐπὶ τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου, ὅσον καὶ ὑπὸ τῶν πρὸ ἡμῶν προκαθημένων τοῦ Πατριαρχείου Βουλγαρίας, τῶν μακαριστῶν Πατριαρχῶν Κυρίλλου, Μαξίμου καὶ Νεοφύτου. Μετὰ τῆς αὐτῆς ταπεινῆς προαιρέσεως καὶ τῆς αποφασιστικότητος νὰ ἀναδειχθῶμεν ἀντάξιοι τῶν προκατόχων ἡμῶν, ἀνεδεξάμεθα καὶ ἡμεῖς τὴν εὐθύνην τῆς συνεχίσεως τῆς διακονίας των. Ὅθεν δεόμεθα τοῦ Φιλευσπλάγχχνου ἡμῶν Θεοῦ ὅπως κραταιώσῃ ἡμᾶς ἐν τῇ κοινῇ ἡμῶν προσπάθειᾳ πρὸς στερέωσιν τῆς πανορθοδόξου ἐνότητος καὶ κήρυξιν τοῦ Εὐαγγελίου τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Εἴθε ἡ παροῦσα συνάντησις καὶ αἱ ἡμέραι, τὰς ὁποίας θὰ διέλθωμεν ὁμοῦ ἐν προσευχῇ καὶ κοινωνίᾳ ἀδελφικῇ, νὰ ἀποτελέσουν μίαν ἔτι τηλαυγῇ μαρτυρίαν τῆς εὐλογημένης ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν ἐνότητος, τῆς δυνάμεως καὶ τῆς ἀληθείας τῆς ἁγίας καὶ σωτηριώδους ὀρθοδόξου πίστεως, ὡσαύτως δὲ καὶ τῆς κοινῆς ἡμῶν μερίμνης ὑπὲρ τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Ἐκτενῶς καὶ διαπρυσίως δεόμεθα σήμερον ὑπὲρ εἰρήνης καὶ εὐδοκίας μεταξὺ πάντων τῶν λαῶν καὶ τῶν θρησκευτικῶν κοινοτήτων τῶν Ἀγίων Τόπων, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ συμπάσης τῆς οἰκουμένης, τῆς δοκιμαζομένης ὑπὸ διενέξεων καὶ αἱματηρῶν συγκρούσεων. Ἡ παροῦσα συνάντησις παρέχει ἡμῖν ἔτι μίαν εὐκαιρίαν νὰ ὑψώσωμεν ὁμοῦ τὴν φωνὴν τῆς ἁγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ὑπὲρ τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου καὶ τῆς ἀξίας τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς. Νὰ καταθέσωμεν κοινὴν μαρτυρίαν περὶ τοῦ Φωτός, ὅπερ ἀνέτειλεν ἐν τοῖς τόποις τούτοις πρὸ δύο χιλιετιῶν διὰ τῆς Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Ἐκεῖνος

ἐγεννήθη ὡς ἄνθρωπος, ἔπαθεν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, καὶ κατεδέξατο τὸν σταυρικὸν θάνατον, ἵνα ἀναστῇ νικητὴς τοῦ θανάτου καὶ χαρίσῃται ἡμῖν τὴν ἐκ τῆς ἁμαρτίας καὶ τῆς φθορᾶς ἐλευθερίαν, τὴν ζωὴν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, κατὰ τὸν ἴδιον αὐτοῦ λόγον: «ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσιν», (Ἰω. 10, 10).

Ἡ Καινὴ Διαθήκη, ἣν συνῆψεν ὁ Θεὸς μετὰ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἶναι ἡ Διαθήκη τῆς συγχωρήσεως πάντων, τῆς καταλλαγῆς καὶ τῆς ἀγάπης. Εἴθε ἡ ἀγάπη αὕτη, ἣν πρῶτος ἐφανέρωσεν αὐτὸς ὁ Θεός, νὰ κατευθύνῃ σταθερῶς καὶ ἀσφαλῶς πάντας τοὺς λογισμοὺς καὶ τὰς πράξεις ἡμῶν, ἐν τῷ καθ' ἡμέραν ἀγῶνι πρὸς οἰκοδομὴν τῆς ἀγίας αὐτοῦ Ἐκκλησίας.

Εἴθε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, τὸ ἐκχυθὲν δαψιλῶς ἐπὶ τοὺς μαθητὰς ἐν τῷ ὑπερώῳ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἀναδειῖξαν αὐτοὺς ἀποστόλους καὶ κήρυξας τοῦ Εὐαγγελίου εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, νὰ πληροῖ καὶ νὰ καθοδηγῇ καὶ ἡμᾶς εἰς νομὰς σωτηρίους. Ἄς παραμένῃ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα ὁ ἀψευδὴς οὗτος σύμβουλος ἐν τῇ ποιμαντικῇ ἡμῶν διακονίᾳ εἰς τὴν ἀγίαν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ πρὸς ὠφέλειαν καὶ προκοπὴν τῶν ὑπ' Αὐτοῦ ἐμπιστευθέντων ἡμῖν τέκνων, ὡσαύτως δὲ καὶ πάσης τῆς ἀνὰ τὴν οἰκουμένην ἀνθρωπότητος.

Ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Παναγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν!».

Μετά τις προσφωνήσεις ἀκολούθησε ἡ προσκύνηση στον Φρικτὸ Γολγοθὰ καὶ ἡ ἀνοδος των δύο αντιπροσωπειῶν, με πομπή, πρὸς τὸ Πατριαρχεῖο. Ακολούθησε νέα ανταλλαγὴ προσφώνησης καὶ ἀντιφώνησης, με τὸν Πατριάρχη Ἱεροσολύμων νὰ ἀναδεικνύει ἐκ νέου τὴ σημασία τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ δεύτερη προσφώνηση τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων

Στὴ δεύτερη προσφώνησή του, ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων ἀναφέρθηκε ἰδιαίτερα στὸν συμβολισμό τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ὡς «ὄπλου εἰρήνης» καὶ «ἀήττητου τροπαίου», συνδέοντάς τον με τὸ χρέος τῆς Ἐκκλησίας νὰ μαρτυρεῖ τὴν καταλλαγὴ, τὴν εἰρήνη καὶ τὴν ἐνότητα σε ἓναν κόσμον ποὺ δοκιμάζεται ἀπὸ πολέμους καὶ διαιρέσεις. Παράλληλα, συνέδεσε τὴν ἐπίσκεψή τοῦ Πατριάρχου Δανιὴλ με τὴ διακονία γιὰ τὴν ἐνότητα των κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ τοῦ ἀπένειμε, ὡς ἐκφράση τιμῆς καὶ ἀδελφικῆς ἀγάπης, τὸν Σταυρὸ τοῦ Παναγίου Τάφου.

Αναλυτικά η δεύτερη προσφώνηση του Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου:

«Μακαριώτατε καὶ Ἀγιώτατε Πατριάρχα Βουλγαρίας καὶ Μητροπολίτα Σόφιας,

ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε Ἀδελφε

καὶ Συλλειτουργεῖ τῆς Ἡμῶν Μετριότητος, κύριε Δανιήλ,

Σεβασμία Συνοδεία τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος,

Ἅγιοι Πατέρες καὶ Ἀδελφοί,

Μετὰ πολλῆς χαρᾶς καὶ ἀδελφικῆς ἐν Χριστῷ ἀγαλλιάσεως ὑποδεχόμεθα σήμερον τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα εἰς τὸ καθ' Ἡμᾶς Παλαίφατον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, ἐπὶ τῇ πρώτῃ Εἰρηνικῇ Ὑμῶν Ἐπισκέψει ὡς Πατριάρχου Βουλγαρίας, καὶ συναγαλλόμεθα μετὰ τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Βουλγαρίας, εὐχαριστοῦντες καὶ δοξολογοῦντες τὸν Παντοδύναμον Θεόν διὰ τὴν ἀνάδειξιν Ὑμῶν εἰς τὸν περίβλεπτον Πατριαρχικὸν Θρόνον.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Βουλγαρίας, σεμνυνομένη διὰ τὰς βαθεῖας αὐτῆς χριστιανικὰς ρίζας καὶ τὴν μακραίωνα πνευματικὴν αὐτῆς παράδοσιν, διαφυλάσσει ὡς πολύτιμον παρακαταθήκην τὴν πίστιν, ἣν ἐδέξατο ὁ Βουλγαρικὸς λαὸς ἐπὶ τοῦ Ἡγεμόνος Βόριδος Α΄ κατὰ τὸ ἔτος 864, ἐν τῇ ἐποχῇ τῶν Ἀγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου καὶ τῶν μαθητῶν αὐτῶν, ἐν οἷς καὶ ὁ Ἅγιος Ναούμ. Τὴν πλουσίαν ταύτην πνευματικὴν κληρονομίαν κομίζει σήμερον ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης εἰς τὴν Ἁγίαν Πόλιν Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰς τὴν Μητέρα πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, ἅμα δὲ καὶ τὴν ζῶσαν μαρτυρίαν τῆς συγχρόνου Ἐκκλησίας τῆς Βουλγαρίας.

Ἡ εὐλογημένη παρουσία τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος συμπίπτει μετὰ τῆς λαμπρᾶς πανηγύρεως τῆς Παγκοσμίου Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Ἐνταῦθα, ἐν τοῖς Ἁγίοις Τόποις, ἔνθα ἐτελεσιουργήθη τὸ μυστήριον τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ἡ Ἐκκλησία ἀναφωνεῖ μετὰ τοῦ ἱεροῦ ὕμνογράφου:

«Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτεία τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον».

Κατὰ τὴν μεγάλην ταύτην Δεσποτικὴν ἑορτὴν, ἀναμιμνησκόμεθα οὐ μόνον τοῦ σωτηρίου Πάθους καὶ τῆς Σταυρώσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὐδὲ μόνον τῆς εὐρέσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ὑπὸ τῆς Ἁγίας Ἰσαποστόλου Ἑλένης ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ προκατόχου ἡμῶν Ἀγίου Μακαρίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων, ἀλλὰ καὶ τοῦ μυστηρίου τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Χριστός, ἐκτείνας ἐπὶ τοῦ

Σταυροῦ τὰς ἀχράντους Αὐτοῦ χεῖρας, περιέπτυξε δι' αὐτῶν σύμπασαν τὴν ἀνθρωπότητα καὶ ἐκάλεσε πάντας εἰς τὴν σωτήριον αὐτοῦ κοινωνίαν. Διὸ καὶ ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ καθίσταται δι' ἡμᾶς «ὄπλον εἰρήνης» καὶ «ἀήττητον τρόπαιον», σημεῖον καταλλαγῆς, κοινωνίας καὶ ἐνότητος.

Ἰδιαιτέρως δὲ σήμερον, ἐν κόσμῳ δοκιμαζομένῳ ὑπὸ πολέμων, βίας, συγχύσεως, ἀπογνώσεως καὶ πνευματικῆς ἀποστασίας, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καλεῖται νὰ δίδῃ ἀδιαλείπτως τὴν μαρτυρίαν τῆς καταλλαγῆς, τῆς ἀμοιβαίας κατανοήσεως, τῆς ἐλπίδος καὶ τῆς εἰρήνης. Ἡ μαρτυρία αὕτη ὅμως ἀσθενεῖ ἔνεκα τῶν ἀνθρωπίνων ἀδυναμιῶν καὶ τῶν διαιρέσεων. Διὸ καὶ ἐπιβάλλεται ὅπως ἐργαζώμεθα ἀόκνως πρὸς διαφύλαξιν καὶ ἀποκατάστασιν τῆς ἐνότητος, «σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης» (Ἐφ. 4,3).

Ἐκ τοῦ φρικτοῦ Γολγοθᾶ καὶ τοῦ Ζωοδόχου Τάφου, ἐκ τῶν τόπων δηλονότι τῆς Σταυρώσεως καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ἀναπέμπομεν θερμὴν δέησιν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας, ἵνα ἡ κοινὴ Ὁρθόδοξος μαρτυρία καταστῇ ἔτι ἰσχυροτέρα ἐν τῷ συγχρόνῳ κόσμῳ.

Ἡ πρόσφατος ἐπίσκεψις τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ ἡ νῦν Εἰρηνικὴ Ὑμῶν Ἐπίσκεψις εἰς τὴν Ἁγίαν Σιών καὶ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Παναγίου Τάφου ἀποτελοῦν ἔμπρακτον μαρτυρίαν τῆς μερίμνης Ὑμῶν διὰ τὴν ἐνότητα καὶ τὴν εἰρήνην τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Ἐκτιμῶντες δεόντως τὴν πρωθιεραρχικὴν διακονίαν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος καὶ τὴν εὐλάβειαν καὶ ἀγάπην Ὑμῶν πρὸς τὰ Πανάγια Προσκυνήματα καὶ τὴν Ἁγίαν Γῆν, ἡγούμεθα προσήκον, ἐπὶ τῇ ἱερᾷ ταύτῃ πανηγύρει τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, νὰ ἀπονείμωμεν εἰς τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα τὸν Σταυρὸν τοῦ Παναγίου Τάφου, ὡς ἔκφρασιν τιμῆς καὶ ἀδελφικῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης, δι' Ὑμῶν δὲ καὶ πρὸς ἅπαν τὸ εὐσεβὲς πλήρωμα τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Βουλγαρίας.

«Ἵνα ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἐνὶ σώματι τῷ Θεῷ διὰ τοῦ Σταυροῦ» (Ἐφ. 2,16), κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος. Εἴη οὖν ὁ Τίμιος Σταυρὸς πηγὴ δυνάμεως καὶ θείας ἐνισχύσεως εἰς τὴν ὑψηλὴν πρωθιεραρχικὴν διακονίαν Ὑμῶν, ἵνα ποιμαίνητε θεοφιλῶς τὸ εὐσεβὲς πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Βουλγαρίας καὶ συμβάλλητε, μετὰ τῶν λοιπῶν Προκαθημένων τῶν κατὰ τόπους Ἀγιωτάτων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, εἰς τὴν διαφύλαξιν τῆς εἰρήνης, τῆς ὁμονοίας καὶ τῆς ἐνότητος τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης εἶθε νὰ εὐλογῇ καὶ νὰ ἐνισχύῃ τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα καὶ ἅπαν τὸ εὐσεβὲς πλήρωμα τῆς πεφιλημένης Ἐκκλησίας τῆς Βουλγαρίας.

Ἄξιος!

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα! Mnogaya leta!"

Ἡ δεύτερη ἀντιφώνηση τοῦ Πατριάρχου Βουλγαρίας

Στὴν ἀντιφώνηση τοῦ οἱ Πατριάρχης Βουλγαρίας ἐξέφρασε ἐκ νέου τὴ βαθιά του συγκίνηση γιὰ τὴν υποδοχή καὶ τόνισε ὅτι ἡ παρουσία του στὴν Ἁγία Σιών συνδέεται μετὰ τὴν ἐλπίδα ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὸν Σταυρὸ καὶ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ. Ἐπικαλέστηκε τὸ κοινὸ χρέος γιὰ εἰρήνη στὴν Ἁγία Γῆ καὶ σὲ ολόκληρο τὸν κόσμον, ἐυχόμενος ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ νὰ ὁδηγήσῃ σὲ καταλλαγή, ἀδελφικὴ ομόνοια καὶ διαφύλαξη τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας. Παράλληλα, εὐχαρίστησε τὸν Πατριάρχην Ἱεροσολύμων γιὰ τὴν ἀπονομή του παρασήμου τοῦ Σταυροῦ τοῦ Παναγίου Τάφου.

«Μακαριώτατε Πατριάρχα Ἱεροσολύμων, ἐν Χριστῷ λίαν ἀγαπητὲ Ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργέ, Προκαθήμενε τοῦ παλαιφάτου Θρόνου τῆς Ἁγίας Σιών, κύριε Θεόφιλε,

Σεβασμιώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι Ἀρχιερεῖς,

Σεβαστοὶ πατέρες,

Ἀγαπητοὶ ἐν Κυρίῳ ἀδελφοί,

Μετὰ βαθείας συγκινήσεως καὶ εὐγνωμοσύνης εὐχαριστοῦμεν τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα διὰ τὴν θερμὴν καὶ ἀδελφικὴν ὑποδοχὴν, καθὼς καὶ διὰ τοὺς λόγους, μὲ τοὺς ὁποίους ἐτιμήσατε ἡμᾶς, τὴν συνοδεῖαν ἡμῶν καὶ σύμπασαν τὴν Ὅρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Βουλγαρίας. Ἡ πρώτη ἡμῶν εἰρηνικὴ ἐπίσκεψις εἰς τὴν Ἁγίαν Σιών ἀποτελεῖ δι' ἡμᾶς ἀπερίγραπτον εὐλογίαν. Ἐνταῦθα, ἐνώπιον τοῦ φρικτοῦ Γολγοθᾶ καὶ τοῦ Παναγίου Τάφου, συναισθανόμεθα βαθύτερον ὅτι ἡ ἐλπίς τῆς Ἐκκλησίας θεμελιούται ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς ζωηφόρου Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Μᾶς συνεκίνησαν ἰδιαζόντως οἱ λόγοι Ὑμῶν περὶ τῆς μακραίωνος χριστιανικῆς παρουσίας τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ εἰς τὰ ἡύλογημένα τοῦτα ἐδάφη. Ἐκ μέρους τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος τῆς ἐν Βουλγαρίᾳ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μεταφέρομεν πρὸς Ὑμᾶς τὴν ἀγάπην καὶ τὰς ἐκθύμους αὐτοῦ εὐχάς. Ἡ σημερινὴ συνάντησις εἰς τὴν Μητέρα πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν ἀνανεώνει τοὺς ἰσχυροὺς πνευματικοὺς δεσμοὺς

μεταξύ Ἱεροσολύμων καὶ Βουλγαρίας. Εὐχαριστοῦμεν ἐπίσης τὴν Ἀγιοταφικὴν Ἀδελφότητα διὰ τὴν ἄοκνον, ἀπερίσπαστον καὶ ἀφωσιωμένην αὐτῆς διακονίαν εἰς τὰ πανίερα προσκυνήματα τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου.

Ἐν αὐταῖς ταύταις ταῖς ἡμέραις τῆς ἐορτῆς τῆς Παγκοσμίου Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ ἀναπέμπομεν ἰδιαιτέραν δέησιν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης ἐν τῇ Ἀγίᾳ Γῇ καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ἅπαντι. Εἴθε ὁ Κύριος νὰ ἐπιστηρίζη πάντας ὅσοι δοκιμάζονται ἀπὸ τὴν βίαν, τοὺς ὁδυνηροὺς πολέμους, τὰς καταστροφάς, τὴν ἀνασφάλειαν καὶ τὸν φόβον. Εἴθε ὁ Σταυρὸς Αὐτοῦ, τὸ «ὄπλον εἰρήνης», νὰ βάλη ἔξω πάντα φόβον καὶ νὰ ὁδηγῇ καὶ ἡμᾶς εἰς τὴν καταλλαγὴν, τὴν ἀδελφικὴν ὁμόνοιαν καὶ τὴν διαφύλαξιν τῆς περιποθῆτου ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας.

Εὐχαριστοῦμεν ἐκ βάθους καρδίας τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα διὰ τὴν εἰς ἡμᾶς λίαν τιμητικὴν ἀπονομὴν τοῦ παρασήμου τοῦ Σταυροῦ τοῦ Παναγίου Τάφου. Ἀσμένως καὶ πανευγνωμόνως δεχόμεθα τὴν ἱερὰν ταύτην διάκρισιν ὡς ἔκφρασιν τῆς Ὑμετέρας ἐξειδικασμένης ἀδελφικῆς ἀγάπης πρὸς ἡμᾶς καὶ ἐν ταύτῳ πρὸς ἅπαν τὸ εὐσεβὲς καὶ φιλόχριστον πλήρωμα τῆς ἐν Βουλγαρίᾳ Ἐκκλησίας. Νὰ εἴσθε βέβαιος ὅτι θὰ ἀποτελῇ δι' ἡμᾶς διαρκῇ ὑπόμνησιν τῆς σημερινῆς φιλαδέλφου συναντήσεως καὶ τῆς ἐν Χριστῷ κοινωνίας τῶν ἡμετέρων Ἐκκλησιῶν.

Μακαριώτατε, εὐχόμεθα ὁ Ἀναστὰς Κύριος νὰ χαρίζη Ὑμῖν ὑγίειαν σταθεράν, δύναμιν καὶ μακροήμερευσιν, καὶ νὰ ἐνισχύῃ ὅλην τὴν Ἀγιοταφικὴν Ἀδελφότητα εἰς τὴν περίπυστον ἱερὰν αὐτῆς διακονίαν. Εἴθε ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης νὰ εὐλογῇ τὴν Ἀγίαν Σιών, τὰς Ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ πάντας τοὺς λαοὺς τῆς γῆς.

Εἰς πολλὰ ἔτη, Μακαριώτατε!»

Ἡ παρασημοφόρηση τοῦ Πατριάρχου Βουλγαρίας

Στὴ συνέχεια ἀκολούθησε ἡ παρασημοφόρηση τοῦ Πατριάρχου Βουλγαρίας κ.κ. Δανιὴλ με τὸ Παράσημο τοῦ Μεγαλοσταύρου τοῦ Τάγματος τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Παναγίου Τάφου. Παράσημα τοῦ Ανωτέρου Ταξιάρχου τοῦ ἰδίου Τάγματος ἀπονεμήθηκαν ἐπίσης στὸν Μητροπολίτη Νευροκοπίου κ. Σεραφεῖμ καὶ στὸν Επίσκοπο Μελενίκου κ. Γεράσιμο.

Ἀκολούθησε ἀνταλλαγή δώρων, σὲ κλίμα ευχαριστίας καὶ δοξολογίας πρὸς τὸν Θεό γιὰ τὴν ευκαιρία τῆς εἰρηνικῆς επίσκεψης καὶ τῆς ἐν Χριστῷ κοινωνίας τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, με τὴν κοινὴ αὐτὴ συνάντηση νὰ ἀναδεικνύεται σὲ μαρτυρία ἐνότητος, εἰρήνης καὶ καταλλαγῆς πρὸς τὸν σύγχρονο κόσμον.

Ἡ ἡμέρα ολοκληρώθηκε με δαίπνο που παρέθεσε ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης

Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος στο ξενοδοχείο Notre Dame προς τιμήν του Πατριάρχη Βουλγαρίας και της συνοδείας του.

Το πρόγραμμα της ειρηνικής επίσκεψης

Το πρόγραμμα της ειρηνικής επίσκεψης περιλαμβάνει επίσημες συναντήσεις και ομιλίες, τέλεση ιερών ακολουθιών ενώπιον χριστιανικών ιερών και συλλείτουργο από τους δύο Προκαθημένους την Κυριακή, στις 27 Σεπτεμβρίου 2026, ημέρα κατά την οποία εορτάζεται με το παλαιό εορτολόγιο η Ύψωση του Τιμίου Σταυρού.

Η επίσκεψη θα συνεχιστεί στο Βασίλειο της Ιορδανίας, όπου το πρόγραμμα περιλαμβάνει συναντήσεις και προσκυνηματικές επισκέψεις. Έχει επίσης προγραμματιστεί συνάντηση του Πατριάρχη κ.κ. Δανιήλ με τον Βασιλιά της Ιορδανίας Αμπντάλα Β΄.

Photo: STUDIO SAMI

Photo: STUDIO SAMI

Photo: STUDIO SAMI

Photo: STUDIO SAMI

Photo: STUDIO SAMI

Photo: STUDIO SAMI

Photo: STUDIO SAMI

Photo: STUDIO SAMI

Photo: STUDIO SAMI

Photo: STUDIO SAMI

Photo: STUDIO SAMI

Photo: STUDIO SAMI

Photo: STUDIO SAMI

Photo: STUDIO SAMI

Photo: STUDIO SAMI

Photo: STUDIO SAMI

Photo: STUDIO SAMI

Photo: STUDIO SAMI

Photo: STUDIO SAMI

Photo: STUDIO SAMI

Photo: STUDIO SAMI